

KIWANIE (9) *sb n*

a jasne; e z tekstów nie oznaczających é.

sg N kiwani(e) (1). ◇ G kiwaniã (4). ◇ A kiwani(e) (1). ◇ I kiwaniu (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Ruszanie czymś w obie strony, zwłaszcza w linii pionowej; intentatio, motus Cn (9) :

kiwanie czyje (1): Więc poładzi chłopá z chábiną/ v przerwy/ áby kiwał/ mniema by fy e to iego kiwánia Rybá bałá. *Strum K3v.*

a. *Jako znak umowny lub porozumiewawczy; nutatio Cn (8) :* Ale iest ich wiele takiego przyrodzenia/ ktorzi z máluczkiey rzeczy łacno biorą wielkie obrażenia. Z ledá słoweczká/ [...] z niedbáłości ábo w zdeýmowaniu czapki/ ábo w rozmowie/ ábo w dawaniu ręki. ná ofáték káždego kiwánia/ mrugánia/ ábo infzey poftáwy [*ex omni nutu et gestu*]/ o ktorey tak rozumieią żeby ich wzgárdę znaczyćłá. *ModrzBaz 66.*

kiwanie czego (5): máią takich znákw wiele mieć y wiedzieć o nich/ nie thylko przes tráby ále y przes bębny/ y przes podniefienie chorągwie/ y przes kiwánie czapki Hetmánłkiey/ álbo chorągwie z Helmem *BielSpr 16. Cf Wyrażenia.*

kiwanie czyje na kogo (1): Chirembolum – Zeglarzowę na łternika kiwanie. *Calep 189a.*

Wyrażenia: »kiwanie głowy, głowmi« = *znak odmowy (2 : 1):* Renuo – Kiwanim głowi odmawiam. *Calep 911b, 6b [2 r.].*

»kiwanie głowy« = *wskazanie (1):* Iezus mily [...] rozżáliwłfy fie iéy rzékl k niey [...] Niewiafto [...]: Oto fyn twoy/ vkazawłfy kiwanijm głowy lana *OpecŻyw 148.*

»kiwanie głowy« = *prawdopodobnie ukłon (1):* musí taki słow/ kiwánia głowy ábo rąk [*nutus, gestusque*]/ y poftáwy tych/ ktorzi go więc witáią álbo przyimuią/ pilnowác *ModrzBaz 56v.*

»kiwanie rąk« (1): *ModrzBaz 56v cf »kiwanie głowy« ‘ukłon’.*

Cf **KIWAC**